

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7033/2021
25.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Маја Јандрић Виловски, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство за рад, запошљавање борачка и социјална питања из Београда, коју заступа Државно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Гж 109/21 од 10.08.2021. године, у седници већа одржаној дана 25.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Сомбору Гж 109/21 од 10.08.2021. године.

Образложење

Решењем о трошковима поступка садржаног у пресуди Основног суда у Врбасу П 328/20 од 06.10.2020. године одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Решењем Вишег суда у Сомбору Гж 109/21 од 10.08.2021. године одбијена је жалба тужиоца и потврђено је наведено решење о трошковима поступка садржано у пресуди Основног суда у Врбасу П 328/20 од 06.10.2020. године. У ставу другом одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против наведеног другостепеног решења тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 371. став 1. Закона о парничном поступку, погрешне примене материјалног права и ради уједначавања судске праксе.

Испитујући дозвољеност услова за одлучивање о ревизији туженог као посебно дозвољеној, Врховни касациони суд је утврдио да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије, сходно одредби става 2. истог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Против одлуке о трошковима поступка није дозвољена посебна ревизија из разлога што се о трошковима поступка одлучује према околностима сваког конкретног случаја. Из наведеног разлога одлука о трошковима не може бити подобна за уједначавање судске праксе, а нису испуњени ни други услови за одлучивање о ревизији туженог против одлуке о трошковима поступка као изузетно дозвољеној.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 420. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, то се на основу члана 28. став 1. Закона о парничном поступку узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка ако не чине главни захтев. Право на изјављивање ревизије у смислу наведеног члана закона оцењује се са становишта вредности главног потраживања, а не споредних потраживања међу која спадају и трошкови поступка.

Како је ревизија у конкретном случају изјављена против одлуке о трошковима поступка који представљају споредно потраживање, то ревизија није дозвољена према врсти одлуке.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**